

Andrzej Sikorski, Andrzej Krzyszowski, Józef Marcinkiewicz

Dębczyno, gm. Białogard, woj.
koszalińskie. Stanowisko 41

Informator Archeologiczny : badania 13, 58-59

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

trzy kółeczka brązowe oraz szpila brązowa z główką rozklepaną i zwiniętą w uszko.

Badania będą kontynuowane.

DĘBCZYNO, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 10

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Henryk Machajewski. Finansował UAM w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej, z IV okresu EB, elementy osadnictwa grupy zachodnio-pomorskiej z fazy C późnego okresu rzymskiego, osada kultury okresu wczesnego średniowiecza z VIII-XII w.

Stanowisko zlokalizowane jest na południowo-wschodniej terasie nadzalewowej rzeki Mogilicy w miejscu współcześnie eksploatowanej piawnicy. Badania miały charakter ratowniczy.

Na zbadanym obszarze 250 m² zarejestrowano ślady następujących kultur:

- 1/ kultura łużycka - cmentarzysko; 2 groby popielnicowe z resztkami stosu,
- 2/ grupa zachodniopomorska - osada /? /; ślady konstrukcji słupowych oraz naczyń ceramiczne zdobione ornamentem krokwiastym,
- 3/ kultura okresu wczesnego średniowiecza - osada; 20 jam, w tym o przeznaczeniu zasobowym. W wypełniiskach obiektów stwierdzono naczynia ceramiczne z fazy IIv /typ Gołańcz-Bardy/ i fazy V wg. Wi. Losińskiego

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

DĘBCZYNO, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 41

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadzili: mgr Andrzej Sikorski, Andrzej Krzyszowski, Józef Marcinkiewicz. Finansował UAM w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury łużyckiej z IV-V okresu EB

Stanowisko zlokalizowane jest około 1,2 km na północny wschód od wsi Rogowo, na wschodniej krawędzi terasy nadzalewowej rzeki Mogilicy. Badaniami wykopaliskowymi objęto powierzchnię około 10 m² rejestrując 3 jamy oraz warstwę kulturową /o miąższości 0,4 m/. Ułamkowy materiał

ceramiczny /dominacja fragmentów naczyń grubościennych z ornamentem brzdowym/ i krzemienisty /odłupki i wióry z krzemienia miejscowego/ pozwala jedynak datować osadę w szerokich ramach chronologicznych przełomu okresów IV/V i V epoki brązu.

Badania będą kontynuowane.

DOLICE
woj. szczecińskie
Stanowisko 40

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii Nadodrza

Badania prowadził mgr Stefan Wesołowski. Finansował IHKM PAN. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury łużyckiej z IV okresu epoki brązu.

Badania wykopaliskowe prowadzone w rejonie Dolic- mające na celu rozpoznanie osadnictwa z epoki brązu i okresu halstackiego w wybranym mikroregionie nad Małą Iną - koncentrują się obecnie na zespole cmentarzysk kurhanowych o zbliżonej metryce, a zarazem reprezentujących przypuszczalnie jednostkę demograficzną.

Do systematycznych badań wykopaliskowych wytypowano grupę kilkunastu kurhanów, zlokalizowaną na zachodnim skraju cmentarzyska. Przebadano powierzchnię 230 m² z dwoma kurhanami i przestrzeń między kurhanową /jeden grób/.

Kurhan 1. Kopulasty pagórek o kolistym obwodzie, średnicy 8 m i wysokości względnej 1,20 m, posiadał konstrukcję kamienną-ziemną. Osnowę kurhanu stanowił krąg zbudowany z dwóch poziomów kamieni. W części centralnej kurhanu znajdowała się komora grobowa o wymiarach 1,20 x 1,60 m, zbudowana z trzech bloków kamiennych i płyty przykrywającej. Od strony południowej wejście do komory zabezpieczała ułożona ukośnie płyta i wystąpiły dwa rzędy kamieni promieniście rozchodzące się. Wstępnie, powyższą konstrukcję określamy jako korytarz prowadzący do komory grobowej. Wewnątrz komory grobowej znajdowały się dwa groby ciałopalne popielnicowe usytuowane piętrowo.

Kurhan 2. W rzucie poziomym kolisty o średnicy 7,70 m i wysokości względnej 0,80 m, zbudowany z płaszczy kamiennych przewarstwionych gliną. Podstawę kurhanu tworzył krąg kamienny. W płaszczy kurhanu wystąpiły pojedyncze ułamki naczyń glinianych. Komorę grobową, położoną centralnie na poziomie osnowy kurhanu, tworzyły pionowo ustawione płyty kamienne. Komora miała nieregularne wymiary 0,90 x 0,80 m i głębokość 0,40 m i nie posiadała płyty przykrywającej, a jej dno wyłożone było płytami kamiennymi. Wewnątrz komory grobowej wystąpiły przepalone ludzkie szczątki kostne /bez zawartości stosu ciałopalnego/ oraz naczynko gliniane.

Grób L. Na zewnątrz kurhanu 2 odsłonięto bruk kamienny z rysują-